

то слугувахъ на тѣзи господжи научихъ че благородството на чувствата е по-прѣдпочтено отъ другото, а най-вече отъ благородството на графа Кастенека, който имаше обичай да бие слугытъ си. Жалко, господине, че младата господжа не може да ся ожени за нѣкой благороденъ момъкъ, който да има славно име. Ако това стане, отъ нищо вече не ще бѣде лишена.

— Азъ мыслихъ, Алене, че това е на рѣкѣтъ ѝ.

— Ако подразумѣвате г-на Бевлана, разумѣва ся че е на рѣкѣтъ ѝ, защото ѝ поиска прѣди шесть мѣсеца. Господжата не ся виждаше да е противна, полеже и г. Бевлантъ е слѣдъ Лароковцытъ най богатыйтъ въ тѣзъ страны; но безъ да каже ясно мнѣшието си, поиска врѣме да си помысли.

— Но, ако тя люби г-на Бевлана, и ако може да ся ожени за него когато ще, защо да е всякога все умыслена и усърнѣла?

— Имате право, господине, отъ двѣ, три години на самъ свѣсѣмъ ся е измѣнила. Другъ нѣтъ бѣше весела като ластовица; днесъ ся вижда да има нѣщо което ѝ яде, и ся топи; невѣрвамъ да е отъ любовь къмъ оногози господина.

— Не виждамъ, добрый мой Алене, да си добръ расположенъ къмъ г-на Бевлана; но той е отъ единъ много добръ родъ.

— Ей, господине, олагороденъ е, но е и злонаправенъ; задира всичкытъ момичета по тѣзъ стра-